

اقابت عرض میکنم که اقلیت کاندیدای رئیس الوزراه و کاندیدای هیچ وزیری را ندارد هیچ تقاضایی هم ندارد اقلیت این کرسی خطابت را دارد که باید در اینجا و اعمال اکثریت را تنقید نماید و خیالات خودش را بموم مردم بفهماند اگر نشیند چه بهتر اگر نشیند که خود را مشغول نداند و در انتقادات جدید از عقیدات خودش فایده ببرد و بگوید این اکثریت بود که این کارها را این خطاها را کرد این اکثریت بود که این کارها را نگاه نداشت اینها را ببینید این دفعه از این حزب انتخاب نکنید و ما همین طوری که اعمال آنها را نقید کردیم همین طور کارها را از ما میگیریم و ترتیب امور را می دهیم این عقبه سیاسی بنده بود بعضی آن چیزیکه بنده مختصر آرزو ترتیب مشروطیت می دادم اینها است که عرض کردم و اینکه ما تا امروز هر چه خواستیم از مشروطیت استفاده نکنیم نتوانستیم بواسطه این بوده است که این چرخش را درست کار نگذاشته ایم و بنده که می گویم احزاب سیاسی در مجلس باید علنی باشد برای یک نظر عمده است که دارم و آن نظر این است که امروز که احزاب در مجلس علنی نیست اگر اکثریت یک کاری بکند بمجلس بر می خورد میگویند مجلس مشروطیت این خلاف را کرد اما وقتی که احزاب سیاسی مدعی شود نمی گویند مشروطیت خلاف کرد و از مشروطیت لسی بدنی دویید هیچ تنفری از مشروطیت برای مردم حاصل نمیشود همه می گویند این حزبی که در مجلس اکثریت داشت خلاف کرد و از آن حزب تنفر می شوند و لفظ مشروطیت را همان طور که مقدس است مقدس می کشانند این است فایده علنی شدن فرق ولی چون این مسئله نشده است این است که این کارهایی که در این مدت شده مشیر دست از جیب خود برداشته و می گویند این مشروطیت است که نتوانست کار بکند و این دفعه اگر اقلیت انتخاب بکنید بهتر کار خواهند کرد بالاخره بنده بعد از تمام این زیاد گویند تقاضای دارم اگر آقایان میل دارند جواب بدهند اگر چه نباید این اظهار را بکنم اما چون طرف اقلیت هستم در اقلیت واقفم باید بگویم و در خارج مدال بکنم اولاً می خواهم از این اکثریت در کمال ادب و احترام سؤال بکنم که این (مائی) که میفرمائید تشکیل اکثریت داده است میفرمائید (ما) ۴۸ نفر هستیم بنده معرف میفرمائید دوم اینکه این (ما) که دارای اکثریت است از چند عنصر تشکیل یافته است و سرباز از چند فرقه است و اجزای مختلفه را مین بکنید و پس از آن اگر ممکن است و معرمانه نیست اگر چه در مملکت مشروطه هیچ معرمانه نیست آن پروگرام آن (بلوک) آن نوشته ائتلاف را که نوشته اند ارائه بدهید که ما هم بدانیم که میخواهیم به مضمون کدام ائتلاف نامه ببریم پروگرام رفتار بفرمایید برای اینکه امورات مملکتی لابد بیک ترتیبی که در نظر گرفته اید و روی کاغذ آورده اید می خواهید اداره

متمین السلطنه

در اینکه در مجلس يك اکثریتی لازم است در این هیچ حرفی نیست و این را شاهزاده سلیمان میرزا خوب بیان فرمودند که تا بجای يك اکثریتی نباشد در مجلس نبوده است بلکه اکثریت همیشه متوازن بوده است و همین جهت است و اگر رجوع بسابقه کارها کنیم از مجلس گذشته است بکنیم خواهیم دید که عقاید سیاسی آن دسته که خودشان را دارای اکثریت می دانستند ابتدا دخیل در جریان

بکنید نه اینکه بفراواند [ما] اکثریت داریم هیچ بشما نشان نمیدهم میگذاریم توی جیب خودمان و هیچ نمیگویم شاهام در اقلیت هستید هر وقت آمدید حرف بزنید تقاضای رای می کنیم چه دل و هشت رای میگیریم بر اینکه شما مهمل میگویند ولی این ترتیب گویا ترتیب مشروطیت نباشد و بنده ولو اینکه در اقلیت واقفم و اکثریت مرا نکند میگه مالا لازم میدانم که این استفاده را بکنم که همین بفراواند که این احزاب سیاسی چیست و پس از آنکه همین کردند آراء هر کدام از این حزبها را هم مین بفراواند که هر حزبی چند رای دادند و بنده چون بی رویه عرض میکنم لازم می دانم عرض کنم که يك روزی از آقای مشیر حضور اگر چه ایشان را بنده می شناسم که از حزب اتفاق و ترقی هستند ولی چون بنده از هر يك می پرسم سؤال کردم ایشان فرمودند از حزب اتفاق و ترقی هستم و غیر از من هم باز هست و بنده نمی توانم فرمایش ایشان را رد بکنم زیرا که بعد از این جواب ایشان از هر کسی سؤال میکنم که شما از حزب اتفاق و ترقی هستید جواب نمی دهنید میگویند آن روزی که برده ما برداشته شد معلوم می شود ولی امیدوارم که آن روز صحرائی قیامت نباشد در این دوره مشروطیت در این دوره تقویه در این مملکت باشد زیرا که ما می خواهیم از این مشروطیت استفاده بکنیم و برای این مملکت کار بکنیم و الا بعد از اینکه این وکلا مدت انتخابشان تمام شد و رفتند که فائده نخواهد داشت پس خوب است معین بکنید که این احزاب سیاسی کجایا هستند بنده حقیقه عرض میکنم کفرضاً يك ۴۸ نفر اسمی اینجا نوشته شده است آیا باید داشت که این ۴۸ نفر اسمی که نوشته شده است کیها هستند و در ایام چه مملکت می باشد یا خیر مثل اینکه بعضی از آقایان هستند مثل آقایان حاج مجید نصرالله آقای مشیرالدوله آقای مؤتمن الملک دکتر علی خان که در روز انتخاب رئیس هم عرض کردم و می دانم که ایشان هم جزو این حزب اکثریت هستند و اینست می خواهم بدانم نه تنها خودم بلکه تمام افراد این مملکت می خواهند بدانند تا اینکه بدانند مسئول این مملکت کیست و چه اشعاعی جزء این اکثریت هستند و هر کفایت نیست یعنی متقاعد نمی شوم با اینکه بگویند هر روز که آقای نایب السلطنه هیئت وزراء را مین و می فرستند بمجلس آن روز در سفید آبی معین میدیدم خواهد شد برای اینکه در این مدت هر چه اکثریتی که در این مجلس حاصل می شد فرمای آن روز می بینیم که تغییر پیدا کرد پس نه تنها ما بلکه تمام ملت باید بدانند که يك اکثریتی در مجلس هست و آن اکثریت کیست و آن اوراق سفید و آبی نایب است یا اینکه فرمای آن روز ناپیدا خواهد بود .

بر خلاف مصالح عامه بدینند بوظیفه و کالت خودشان عمل می کردند و استیضاحات بود که خواسته میشد پس برای اینکه این اتفاق نیفتد یعنی از کابینه که بمجلس معرفی می شود بی جهت استیضاح و سؤالهای بی موقع نشود با اینکه معلوم شود از کابینه چه می خواهند نتیجه این شد که آن اکثریت که ثابت خواهد شد مواد عمل خودشان را روی کاغذ بیاورند و از کابینه بخواهند و آن مواد آرزو و آمال نخواهد بود چیزی است که در این دوره می تواند اجرا نماید حالاً میگویند آن اشخاصی که این پروگرام را دادند معرفتی شوند و این مواد را بشما بدهند روی اینها خوب است لکن از عقیده بنده این است که تجزیه باین عنوان که گفته نشود با اینکه همه می دانند که تا بحال اختلافات شخصی کمتر بود بلکه بیشتر اختلافات بلبکی بود معذاکم قدر در خارج از این نظریات مختلفه سوء استفاده کرده اند و این در صورتی بود که در خارج این تجزیه معلوم نشده بود و اگر در خارج معلوم شود خواهد دید که قدر سوء اثر می بخشد همناهنج اصرازی نداریم در اینکه آن اکثریت ثابت در مجلس معلوم نشود و خودش را با سایرین معرفی نکنند بلکه موادی را که نوشته اند با سایرین ارائه دهند شاید بالاتفاق پذیرفته شود این است نظریات بنده راجع با اکثریت و پروگرام ملی يك چیز دیگر هم لازم است در اینجا گفته شود و آن این است که والا حضرت اقدس آقای نایب السلطنه در دستخط آخری خودشان هم در دستخط اولی اشاره فرموده بودند بلکه تا کبدا اصرا فرموده بودند بنده این معال که استمفای آقایان وزراء دست کشیدن آنها از کار صحیح نیست و قانونی نیست و این لازم است اینجا گفته شود که نمایندگان محترم همه متوجه خواهند بود که این رعایت را آقایان وزراء بکنند و مادامی که وزرای جدید معرفی نشده اند دست از کار نکشند ملاحظه بفرمایند يك مستخدم کوچکی را هیچکس و هیچ قانونی اجازه نمیدهد که قبل از آنکه دیگری بجای او نیامده است دست از کار بکشد چگونه میتوانیم و چه تصور میشود که رئیس الوزرای يك مملکتی اینطور دست از کار بکشد و روند خانه خودشان بشینند امیدوار هستم که ایشان کثرت نکنند و مشغول کار بشوند تا کابینه بمجلس معرفی شود و البته آنها هم پروگرام ملی را می بینند و پروگرام خودشان را مطابق آن می نویسند و نمایندگان هم مطابق همان پروگرام از آنها عمل خواهند خواست ولی مادامی که اینکار نشده است دست کشیدن از کار بر خلاف هر قانون و مضر بحالت روزی است [بعضی اجازه خواستار و اظهار کردند که در این خصوص باید مذاکره شود که خیلی مهم است]

وزیر امور خارجه - هر س قانوناً حق

استمفا دارد و هیچ کس نمی تواند بگوید کسی حق ندارد استمفا بکند مشکلات مملکت را هم وزراء خود تراز همه حس میکنند آنروز مرحوم صنیع الدوله گفته شد چستی چه بود شاهزاده عین الدوله هم که وزیر داخله بود مدتی است نیست همه میدانند که وزیر عدلیه هم نبوده است یک هشتی که چهار نفر هستند اینها مانند آقای ستوفی الممالک هم که تشریف نداشته اند لکن این چهار نفر در کمال سختی و جدیت مشغول کارند و نگفتند استمفا میکنیم و خدمت هم می کنند ولی از آنجائی که مشکلات مملکت را باین حد دیدند ناچارند که اظهار بکنند که بایستی زودتر نهایت با یک کار داد مسلم است که بنده و آقایان کلتیک های بنده کاری بحرف و ترفه و این حرفها نداریم لکن میخواهم عرض کنم این مذاکرات قدر طول می کشد نمی دانم آن يك مطلب علیحده است ولی کار مملکت را نمی توان تاخیر انداخت و منتظر این حرفها شد امروز نمی شود این مطلب را به فردا انداخت اگر اکثریت مجلس همین طوری که می فرمائید همه تقدیر باینکه صحیح کاملاً حاضر است عدلش يك که بسبب سببونی نتخب کنند بفرستند که با آقای نایب السلطنه مذاکره کنند و داخل کار شوند و مصلحت را پیش از این معطل نگذارند .

حاج آقا - اجازه میفرمائید

رئیس - نوبت بشما نرسیده است - (حاجی) آنرا این مشیولیت که گفته شد باینکه تعمیم داشت و شامل همه بود باید توضیح شود اجازه بفرمائید عرض کنم . رئیس - می فرما اجازه خواسته اند و ده نفر مانده است تا بعضرتعالی برسد و کافی نیست پس آقایان تشریف نبرند که مذاکره شود .

هشترودی - به بنده اجازه بدهید دو کلمه اینجا لازم است عرض کنم و بنده بیرون است کردم بهر دو طرف بجهت اینکه از هر دو طرف خارج از موضوع صحبت میشود .

وزیر جنگ - بنده مکرر دیده ام که در جراید فرانسه نوشته اند که اتفاق افتاده است که پارلمان ۲۴ ساعت ۴۸ ساعت سه روز متوالاً کار کرده اند یعنی کار مهمی اتفاق افتاده است که در سه شبانه روز چهار پنج ساعت خوابیده اند و الباقی را کار کرده اند برای يك کار عمده که پیش آمده است و این مسئله را که آقای نایب السلطنه نوشته اند و اینجا هم مکرر مذاکره شده است و امروز هم اهمیت دارد باید خیلی مدافعه و مذاکره بشود و خیلی وقت لازم دارد لکن بنده يك چیزی را لازم است عرض کنم که چون بنده هیچ وقت از بلبک ژنرال حرف نمی زنم از کار سربازی خودم حرف نمی زنم همیشه عرض میکنم کار وزارت جنگ بقدری مهم است که هر ساعت بنده منتظر يك اقدام ناگواری هستم از تبریز و شیراز و جاهای دیگر بهتر این است که هر چه زودتر تمیمی تکلیف شود و زود وزرای مشیول معلوم شوند راست است که ماها حاضر باشیم و کار بکنیم بنده بر پروژ تب کردم حالاً هم تب دارم آن گرفته شود .

اما وجود من فایده ندارد من طرفم وزیر مالی است باید از حاضر باشد با او مذاکره کنیم که فلان پول را بقشون فارس برساند - بنایب السلطنه میگویم میگوید من طرف نیستم وزیر امور خارجه میگویم میگوید من وزیر امور خارجه هستم بکی میگویم يك طرفی من باید در دست داشته باشم مکرر این مسئله را بنده چندین مرتبه علیحده علیحده بوکلا گفته ام که موقع خیلی باریک است و خیلی مهم است باید فکر کارهای مملکتی باشد حالاً لازم است در این ساعت در این دقیقه فوراً در مجلس علنی بگویند که اکثریت با فلان حزب است یا فلان فرقه است بروید بنایب السلطنه برسانید ثابت کنید که این اکثریت ماها هستیم تا او هم کابینه را که مطابق اکثریت است بمجلس معرفی کند بیا مربوط نیست که با احزاب طرف باشم میخواهم این ساعت حال مملکت را بفهمیم میخواهم اول بفهمیم بدانیم که وزیر هستیم یا نیستیم اگر وزیر هستیم بر طبق طر های خود را پیدا کنیم اگر وزیر نیستیم بر طبق طر های خودمان بی کار خودمان باشیم .

اقلیت التجار - موقع مملکت باریک تر از

این است که بعضی مذاکره یا گفتگو با خدای نگردید بعضی چیزهای دیگر که تصور نمی کنم در اینجا باشد و آن شخصیت و انسانیت است که انشاء الله در این مجلس نیست اظهاراتی که در اینجا شد چند مسئله بود یکی از آنها راجع بدسخط آقای نایب السلطنه در خصوص اکثریت و یکی در خصوص وزراء اینجا صحبت شد اما در خصوص اکثریت اکثریت بوده است و من سلب نمیکند مسلک را از آقایان البته مسلک داشته اند لکن آن اکثریت مسلکی که مقایسه کنید با ممالک خارجه آن نوده است بجهت اینکه اشخاصی که آنها را وکیل کرده اند خودشان مسلک نداشته اند یعنی مسلک های فرق سیاسی اروپا را نداشته اند یعنی بنده را اشخاصی که انتخاب کرده اند فرق سیاسی نبوده اند لیبرال ها نبوده اند دموکراتها نبوده اند فرقه اجتماعیه یون اعتبارالین نبوده اند - کنسرواتور هم نبوده اند بنده را موکلین من و کالت داداند که حفظ حقوق آنها را بکنم بناچار که بتوانم و همینطور هم در مسلک مستقیم خودم با آن اندازه که توانسته ام رفتار کرده ام در وظیفه خود را در حفظ حقوق موکلین خودم بجا آورده ام و اما اینکه والا حضرت آقای نایب السلطنه اشاره فرمودند با احزاب که احزاب هستند اعضا احزاب را من سابقاً از لگراف مارکشان شنیدم که حالا وجود خشاری پیدا کرده است عقیده شان این است که این احزاب از روی يك قاعده صحیح باشد یعنی عقیده شان این است که پارلمان پارلمان بشود باین جهت این يك حزبی که هستند و مختلطه برای حصول مقصود آقای نایب السلطنه که فرموده اند يك اکثریت ثابتی باید در مجلس باشد و در تاریکی کار نکنیم و علنی کار بکنیم فرمودند که يك اکثریت ثابتی حاصل شود در مجلس که چهار روز دیگر که وزراء معرفی شدند در مجلس برخلاف آنها رفتار نشود و اگر رفتار شد آن اکثریت حافظ آنها باشد و از آنجائی که آقای نایب السلطنه را منتخب عموم ملت

رئیس - صحیح است ولی آقایان تشریف می برند اگر باید مذاکره بشود تشریف نبرند تا مذاکرات بشود حالاً عمده کافی نیست .

حاج آقا - این يك مطلب مهم فوق العاده است که مذاکره شده باید مذاکره شود و نتیجه از آن گرفته شود .

اگر مخالفتی در این مطلب با قانون اساسی مشاهده می فرمایند نقطه نظر خود را خواهند بیان فرمود و هر چه که مجلس رأی داد همان خواهد بود

آقای میرزا احمد - بنده اولاً يك اعتراض كوچكى با آقای مغبّر دارم بنظر بنده کسی که مغبّر يك کمسیونر شد اول وظیفه اش این است که عقیده خودش را موافق یا عقیده کمسیون بنده و الافاع اودفاع نخواهد بود و انسان هم که میخواهد اظهاری بکند نمی داند توافق است یا مخالف بجمله اینکه بنده مثلاً می بینم که با رایورت کمسیون مخالفم ولی با مغبّر موافقم و از این جهت مردم در اینکه مخالفت خود را عرض بکنم یا عرض نکنم این است که عقیده بنده بعد از این مغبّرینی که معین می شوند اگر عقیده شان موافق یا اکثریت کمسیون نیست واکذار بکنند دفاع را بیک مغبّرینی که عقیده اش موافق باشد با اکثریت کمسیون واز روی عقیده و سلیقه خودش دفاع بکنند و امراجع رایورت همانطور که گفته شد این رایورت صحیح نیست و دلیل او هم منطقی نیست برای اینکه میگوید که در آن وقت فقط نظر بیرگشتن ترتیب استیداد بود دیگر التفاتی چندان بکم و کیف مجلس نداشتند و این معنی را تکتیب میکند معنی اصل (۴۶) قانون اساسی که میگوید پس از انعقاد سنا و لفظ پس از انعقاد سنا دیگر معنی برای این نمی گذارد که بجهد تاخیر در انعقاد سنا بوده است که اغلب امور را به مجلس شورای ملی ارجاع کرده اند و این دلیلی را هم که آقای مستشارالدوله فرمودند از حیث دلیلیت خیلی صحیح است ولی در این مورد که ملاحظه میکنیم بی بینم که این فرمایش ایشان در واقع معارضه نص است با دلیل ملاحظه فرمایند وزیر مالیه در مقابل مجلسین مسئول است یا اینکه متناقضه میفرمایند بیک مجمع ادبی که بخواهد در اصلاح کلمات راجع با مور مالیه مذاکره بکند اینها هیچکدام و فنی که ملاحظه می کنیم می بینیم که مقاومت با نص صریح قانون اساسی نیکند و دلیلیت ندارد میفرمایند امور مالیه در قسمت است یکسی جمع و خرج است و یکی محاسبه و آنکه از مختصات مجلس شورای ملی است همان مسئله جمع و خرج است و امر محاسبه مختص به مجلس نیست از کجا این را میفرمایند و از کجای قانون اساسی این استنباط را فرموده اند در صورتیکه لفظ امور تمام آنها را می گوید برای اینکه آنچه راجع است با مور مالیه معلوم است که جمع و خرج و محاسبه است و نمی شود اینها را از هم تفکیک کرد برای اینکه لفظ شامل همه آنها است و اگر شما در خارج هزار دلیل اقامه بکنید با این يك جمله که می نویسید مگر امور مالیه که مخصوص مجلس شورای ملی خواهد بود چه خواهد کرد این گذشته این ماده نرفته بکمسیون تفسیر مگر برای اینکه این لفظ مجبور بود اگر در جمیع بود که مجلس رأی نمیداد که بود بکمسیون تفسیر و دلیلی نداشت رجوع بکمسیون جز اجمال آن و کمسیون در عوض اینکه رقم اجمال بکنند اینطور رایو رد داده اند که چون آنوقت میخواستند استیداد را بردارند و نظر مجلس سنا نداشتند از اینجهد است که اسمی از سنا

بدرده نشده است در صورتیکه هیچ دلیلی را که میفرمایند اصل (۴۶) تکذیب میکند اول رایورت را میخوانم ماده ۴۹ لایحه محاسبات عمومی در باب اینکه آیا مضمون آن با قانون اساسی مخالف است یا نه در کمسیون تفسیر مطرح گردید بالاخره رأی اکثر کمسیون بر اینقرار گرفت که مضمون ماده مذکور با قانون اساسی هیچوجه منافاتی ندارد آن چه در قانون اساسی دیده می شود که پاره از امور را میاند امور راجع بمالیه منوط بتصویب مجلس ملی کرده و بان ارجاع می نماید من دون اینکه از مجلس سنا اسم ببرند من باب این است که آن امور راجع بمجلس تنها است و سنا را در آنها حق مداخله رسیده نیست بلکه من باب اینست که هنگام نوشتن قانون اساسی نظرها مقصور بود به تفسیر وضع استبدادی که تمام امور بسته بفرمان يك نفر بود بوضع شورا که امور بسته برای اکثریت ملت است و چه میشد که مدار بودن رأی يك نفر برای دوران امور نسخ شده حکومت ملیه و طریقه شوری بجای آن برقرار گردد از این معلوم می شود که مقصود امضا کمسیون اینست که در آنوقت نظرشان به مجلس سنا نبوده حالا این عبارت اصل (۴۶) را می خوانم می نویسند که پس از انعقاد سنا تا امور باید بتصویب هر دو مجلس باشد آنوقت در خانه ایشانده میگوید مگر امور مالیه که مخصوص مجلس شورای ملی خواهد بود این صریح است در اینکه امر مالیه مختص است مداخله در آن به مجلس و این فرمایش آقایان دلیلی است در مقابل این فصل و از حالا تا دو ساعت از شب رفته هر قدر دلیل اقامه کنید ابدأ عمومیت کلمه امور مالیه را نمی توانید بر دارید و مسئله جمع و خرج و محاسبه هیچ از همین مجزا نیستند تمام از امور مالیه هستند و امور مالیه تماماً راجع بمجلس شورای ملی است و از مختصات او است فقط چیزیکه هست آن اصل ۳۳ متمم قانون اساسی است ولی آنهم ربطی به این مطلب ندارد و تفحص و تفتیش آن چیزی است که در تمام ادارات میشود حتی در همین کمسیون که از امضا مجلس شورای ملی و دیوان محاسبات باید تشکیل شود برای تفتیش در اعمال این کمسیون هم حق تفتیش را دارند و این يك حق دائمی است که از اول سال تا آخر سال آن حق را مجلسین دارند ولی این مطلب ربطی ندارد بان چیزیکه بالاخص خاص حق مجلس شورای ملی است فرمودند که اگر بنا باشد که تمام امور مالیه راجع بمجلس شورای ملی و از مختصات او باشد دیگر مسئولیت وزیر مالیه در مقابل مجلس سنا معنی ندارد بنده يك نفس میکنم و از ایشان جوابی خواهم ایشان لابد همین طوریکه خودشان فرمودند قبول دارند که تصویب جمع و خرج مالیه ملکیتی از مختصات مجلس شورای ملی است نسبت بهین جمع و خرج وزیر مالیه چطور میتواند در مقابل مجلس سنا مسئول باشد و حال این که در همان اموری که راجع بمجلس شورای ملی است مجلس سنا میتواند اورا مسئول ترار بدهد پس مسئولیت وزیر مالیه در مقابل مجلس سنا دلیلی نیست از برای این که

مالیه بعد از آنکه حق تفحص و تفتیش را دارد اگر عیبی در امور ملاحظه کردند بموجب ماده دیگری که اصل ۶۰ است حق استیضاح دارند و آنماده این طور میگوید که وزیر را در مقابل هر يك از مجلسین مسئول هستند این معنی مجلس سنا اگر دید که بعضی امور مختص است می تواند وزیر را بخواهند و از آنها استیضاح بکنند پس بنده نمی بینم اینماده ۴۹ با این ترتیبی که نوشته شده است مخالفت با قانون اساسی داشته باشد اما آدمیم مسئله تصویب حق تصویب یعنی رأی قاطع دادن یعنی در يك اموری که رأی ندادند رده شده محسوب شود بنده عقیده ام این است که مجلس سنا موافق قانون اساسی در تمام امور حق تصویب دارد مگر آنچه را که قانون اساسی مخصوصاً استثنا کرده است استثناء هم از راه تفسیر توسعه بردار نیست مسئله استثناء مسئله است که باید اول يك فاعله کل را در نظر گرفت و بعد هر چه در قانون استثنا شده است همان را در تحت ملاحظه در آورد بدون اینکه از راه تفسیر و تفسیر معنی آنرا توسعه داده بیاید اخیری استثنا همان است که نوشته شده بدون اینکه معنی آن را بتوان زیاد یا کم کرد حالا بی بینم در مسئله تصویب چه اختیاری قانون اساسی مجلس سنا داده است ماده ۴۶ که خوانده شد تقریباً در اواخر قانون اساسی است و اگر هم بعضی از مواد باشد که اسباب تردید و تشکیک باشد اینماده بکلی تردید را رفع میکند میگوید پس از تشکیل سنا تمام امور بتصویب هر دو مجلس باید باشد اگر آن امور درستاً از طرف هیئت وزرا عنوان شده باید اول در مجلس تفتیح و تصحیح شده با اکثریت آراء قبول و بعد بتصویب مجلس شورای ملی برسد ولی اموری که در مجلس شورای ملی عنوان میشود بر عکس از این مجلس بمجلس سنا خواهد رفت مگر امور مالیه که مخصوص بمجلس شورای ملی خواهد بود و فرار داد محاسبه با اطلاع مجلس سنا خواهد رسید که مجلس شورای ملاحظاتی را بمجلس شورای ملی اظهار نماید ولیکن مجلس ملی مختار است که ملاحظاتی مجلس سنا را بعد از مذاکره لازم قبول یابد نماید در آخر ماده توضیح میکند که فرضاً از وقتی بمجلس سنا می چو و اختصاص یعنی چه پس در امور مالیه علاوه بر اینکه مجلس سنا حق نظارت دارد يك حق استشاری هم دارد یعنی باو میگویند که ما فلانکار را میخواهیم بکنیم شما چه صلاح میدانید حالا دور نیست ایراد کنند که رأی آنها محل اعتبار نیست چه جهت با آنها رجوع میکنند وانی بنده عرض میکنم ممکن است از مذاکراتی که در آن مجلس میشود يك نتیجه صحیحی بدست بیاید پس در امور مالیه هم هر طوری که در مجلس قرار داده میشود باید با اطلاع سنا برسد او هم مذاکره میکند ممکن است در ضمن مذاکرات خیلی مطالب معلوم شود و با اطلاع و بمجلس برسد و مجلس متقاعد بشود لیکن اگر مجلس سنا قبول نکرد و رد کرد آنوقت این رأی مجلس سنا مناط اعتبار نیست این قسم رأی استشاری است که با صلاح نمیکند (گونسول تاسیفاس) آقای مغبّر ایراد کردند و لفظ مگر را بیک تعبیر دیگری بیان کردند و گفتند که مقصود متضمن این بوده است که اموری که بمجلس شورای ملی می باید نباید بسنا برود بجهد اینکه معنی

میگوید مگر اموری که مختص بمجلس شورای ملی این لفظ مگر را اینطور معنی کردند و حال آن که اینطور نیست ماده ۴۶ میگوید تمام امور بسنا میشود مگر امور مالیه که مخصوص خواهد بود بمجلس شورای ملی و بندهم توضیح میکنم که بجهد ترتیب مخصوص مجلس شورای ملی خواهد بود یعنی قراردادش باید با صلاح مجلس سنا برسد ولی رأی سنا در رد مناط اعتبار نیست ما اگر میخواهیم اشکال تراشی بکنیم میتوانیم بتعبیر دیگری اختیارات سنا را بیشتر بکنیم (ماده مزبور را مجدداً قرائت کرد) بموجب قسمت اول ماده ۴۶ در امری ولو راجع بمالیه اگر از طرف وزرا پیشنهاد بمجلس شود باید بمجلس سنا برود و از آنجا بیاید بمجلس شورای ملی ولی بنده اینطور تعبیر نمیکند بجهد اینکه نمیخواهم اشکال تراشی بکنم همینقدر بنده عرض میکنم که با روح قانون را ملتفت شد اینجا میخواهم جواب ایرادی که شاهدان سنا میمان میرزا کرد عرض کنم ایراد گرسند اگر شما بخواهید بان ترتیبی که در این رایورت تعبیر کرده اند بعضی از مواد قانون اساسی را تعبیر بکنید مجبور میشوید که در انتخاب امضا دیوان محاسبات هم بمجلس سنا شرکت بکنید خیر اینطور نیست ما اول باید به بنیم قوه مقننه چه در و اختیارات باید داشته باشد و قاعده کلی برای قوه مقننه و مجریه چه چیز است این است که قوه مقننه وضع قانون میکند و قوه مجریه بدین اجرا می آید و امور اداری است ولی بعضی اوقات می باید استثناء بملاحظاتی بعضی کارهای اداری را از قوه مجریه بگیرند و میدهند بدست قوه مقننه مثل فروش اموال دولتی که دیوان محاسبات که راجع است باجرائیات و ترتیب ادارات و این قسم اموری که راجع است بقوه مجریه و اداری اینها را بطور استثنا آورده اند داده اند بقوه مقننه باید بی بینم بکدام يك از این دو قوه مقننه داده اند چنانچه عرض کردم استثنا توسعه بردار نیست اینکارهایی که متعلق بوده است بقوه مجریه و آورده اند بقوه مقننه رجوع کرده اند و هر کدام را که یکی از این دو قوه مقننه رجوع کرده اند از راه تفسیر و تعبیر نمیتوان توسعه داد اگر بمجلس سنا رجوع کرده اند دیگر نمی توان بتفسیر توسعه داد در راجع بمجلس ملی هم کرد و بالعکس پس قاعده کلی این است که آنچه از امور مقننه را بقوه مقننه داده اند بمجلس ملی و مجلس سنا هر دو بطور تساوی حق مداخله در آن امر را دارند استثنای آن چیزهایی که مقنن مخصوصاً استثنا کرده است و هر يك از امور اداری یا اجرائیه را بهر کدام از مجلسین رجوع کرده اند اختصاص به همان مجلس دارد بدون اینکه بتوان از راه تفسیر آن حق را بمجلس دیگر داد يك مسئله دیگر را میخواهم عرض کنم و آن این است که بعضی آقایان ماده ۱۷ را مأخذ قراردادند برای بعضی مذاکرات و اظهار بعضی عقاید بنده عرض می کنم اصل ۱۷ را با اصل ۲۳ مقایسه بکنید بی بینم مخالفت وحدت دارد یا نه اصل ۱۷ را میخوانم (مضمون ذیل قرائت کرد) اصل ۱۷ - لوابح لازم را در ایجاد قانونی یا تفسیر و تکمیل و نسخ قوانین موجوده بمجلس شورای ملی در موقع حاضر می نماید که بتصویب مجلس سنا بصحه همایونی رسانند بصوق اجرا گذارند

شود بموجب این اصل ۱۷ قوانین تازه را که میخواهیم وضع و تاسخ بکنیم باید بتصویب سنا هم باشد یعنی تمام لوابح لازم و قوانین چه در وضع چه در نسخ باید بتصویب هر دو مجلس باشد اصل ۳۳ ملاحظه فرمایند می نویسد قوانین جدید که محل حاجت باشد در وزارتخانه های مشول انشاء و تفتیح یا نه بتوسط وزرای مشول یا از طرف صدر اعظم بمجلس شورای ملی اظهار خواهد شد و پس از تصویب مجلس بصحه همایونی موشح گشته بصوق اجرا گذاشته میشود و اینکه گفته شد که در هر ماده که اسم بمجلس برده شده است آنماده اختصاص بمجلس دارد این مسئله بنظر نمی آید زیرا که اصل ۱۷ میگوید قوانین جدید با مجلسین است ولی ماده ۳۳ قوانین جدید را راجع میکند بمجلس گمان نمیکند که آنوقت که متن این قانون اساسی را نوشت این نکات را ملتفت نشده باشد و نباید خیال کرد که هر جا اسم هر دو مجلس برده نشده است از این راه نبوده است که باید حکماً آن مسئله فقط راجع بمجلس باشد و سنا هیچ حق مداخله نداشته باشد اگر اینطور باشد آن شخصای که با بنده هم برای نیستند از ایشان خواهش دارم که این اصل ۳۳ را با اصل ۱۷ مطابقه کنند بی بینم چه معنی میدهد و دیگر اصل ۳۱ ملاحظه کنید می نویسد و زرا حق دارند در اجلاجات مجلس شورای ملی حاضر شده و در جائیکه برای آنها مقررات نشسته مذاکرات مجلس را بشنوند و اگر لازم دانستند از رئیس مجلس اجازه نطق خواهند خواست توضیحات لازم را از برای مذاکره و مدافعه امور بدهند پس از این رووقتی که مجلس سنا تشکیل شد و زرا بخواهند بروند بمجلس سنا از آنها جلوگیری خواهد شد که بروند بمجلس سنا زیرا تنها بمجلس ملی نوشته است بروند و استیضاحات دارد با قانون اساسی و این راه هم عرض کنم که کمسیون دو دلیل داشت انسان وقتیکه دو دلیل دارد در يك مطلب یکی از آن دلایل که خیلی قوی است ذکر میکند و ایندانه نمیشود از اینکه آن دلیل که ضعیف تر باشد آنرا ننویسد این مسئله کمسیون ۱۲ نفری راجع بماده ۴۶ نیست که در آن اختلافی باشد عقیده کمسیون اینست که آنچه در ماده ۴۹ قانون محاسبات عمومی نوشته شده راجع بتصویب نیست سنا حق نداشته باشد بلکه راجع بنظارت است تعیین تفحص و تفتیش این شامل ماده ۴۶ است نه شامل ۱۸ نه هیچکدام از اینها در نقطه در ماده ۳۳ می نویسد که در تمام امور مجلس حق تفحص و تفتیش را دارد و در ماده ۶۰ که میگوید وزراء در مقابل مجلسین مسئول هستند ایندو ماده تمام این اختلافات و اشکالات را رفع میکند در کمسیون در این مسئله ماده ۱۸ آنوقت قانون اساسی را می نوشند يك سلسله بود و فقط نظر مردم بان سلسله بود که میخواهند سنا را تقبیر بدهند و امور را راجع بهیث شوری کنند مذاکره شوری اشکال کمسیون فقط بان دلیل نبود این مطابقه با دلیلی بود که فقط در ضمن مذاکرات گفته شد حالا اگر شما میفرمایید ایندلیل مستساست چه عیب دارد کمسیون میتواند که آن دلیلی را محو بکنند و با دلیلی دیگر توی که ماده ۴۶ و مواد دیگر ثابت بکنند و هیچ شمرش بان دلائل نشده حالا ماده ۴۶ و ماده ۶۰ را ملاحظه فرمایند معلوم میشود که اینماده ۴۹ محاسبات عمومی هیچوجه با قانون اساسی مخالفت و منافات ندارد

تعمیق و تفحص در هر امری از امور بانجهاد است و یکی از امور مملکت رسیدگی به حسابات مملکت است و مجلس...

از این است که سنا ابداً حق مداخله ندارد مسئله وضع قانون غیر از مسئله مداخله است اگر این اصل را دقت بفرمائید هیچ اختلافی نیست و گمان این است که محتاج مداخله نباشد.

مجلس شورای ملی گردید مخالف با قانون اساسی است آقایان بوده تمجید که نماینده محترم این اصل را بهانه کرده اند برای اینکه یک تعلق مفصلی بفرمائید اینهم گفته شد که موضوع بودن مجلس سنا و عضو بودن نبودنش راجع باین مسئله نیست مضافاً توجه نمیکند پس برای اینکه مذاکرات از موضوع خارج نشود بنده مجبور خواهم شد که احتراز کنم.

امام جمعه - مسئله خالی از اهمیت نیست طول مذاکره هم عیبی ندارد خیلی اختصار بنده هم یکچند کلامی عرض میکنم چون بنده هم از اشخاصی بودم که در دوره سابق داخل در نوشتن قانون اساسی بودم این اصل ۲۳ که میگویی مجلسین در امری از امور حق مداخله دارند این یک حق عامی است پس هر حق را برای اثبات میکند استدعا میکنم یکتاریخ عرض مرا توجه بفرمائید شاید عرض من رفع اختلاف را بکنند این اصل ۲۳ که میگویی مجلس حق دخالت در امری از امور مملکتی دارند این عام است و ستار هم شامل است مادامیکه تخصص یعنی استثنائی باو نرسیده است باید عموم اینرا بگیریم و عمل کنیم تفسیر قانون حق نماینده گان است ولی معلوم است نماینده بچشم عربش باید قانون را تفسیر کند ولی نباید از مفهوم ماده یعنی از معانی الفاظ خارج شود اصل ۲۳ میگویی مجلس سنا بهر امری از امور حق مداخله دارد پس این حق را ثابت کرده است این استثنائی ندارد مگر در آن اصل ۴۱ که گویا استثنائی دارد اما بکنندری اگر التفات بکنید که بنده آمده ام را از اول تا آخر ولو اینکه تکرار شود بخواهم شایدهم رفع اختلاف بشود اصل ۴۱ میگویی پس از انعقاد سنا تمام امور باید بتصویب هر دو مجلس باشد اگر آن امور در سنا از طرف هیئت وزیران عنوان شود باید اول در مجلس تصویب و تصویب شده با اکثریت آراء قبول و بعد بتصویب مجلس شورای ملی برسد ولی امری که در مجلس شورای ملی عنوان میشود برعکس از این مجلس است سنا خواهد رفت مگر امور مالی که بخصوص مجلس شورای ملی خواهد بود و سنا داد مجلس در امور مذکور با صلاح مجلس سنا خواهد رسید که مجلس مزبور ملاحظاتی را با مجلس ملی اظهار نماید ولیکن مجلس ملی مختار است که ملاحظاتی را با مجلس سنا را بعد از مذاقه لازمه قبول یا رد نماید یعنی هر امری که ابتداء او را در مجلس سنا با مجلس وزیران عنوان کردند باید باید باین مجلس شورای ملی این درست است ولی امری که در مجلس ملی عنوان میشود برعکس از این مجلس است. مجلس سنا خواهد رفت درست التفات کنید مگر امور مالی که موصود این است که غیر از مجلس شورای ملی مجلس سنا حق طرح قانون مالی را ندارد استثنائاً قانون مالی هم بکنند چیزی که در مجلس شورای ملی تصویب شده دیگر محتاج بتصویب مجلس سنا نخواهد بود اما آنکه سنا در آن حق مداخله ندارد بجهت اینکه آراء را بخواهد تصویب میکند که چیزی که از امور مالی در مجلس سنا عنوان شد باید برود مجلس سنا منتها اگر این دو مجلس معارضه کردند رأی مجلس ثابت و رأی مجلس سنا محل اعتبار نیست این غیر

مؤتمن الملک - این ماده رجوع شد به کمیسیون در کمیسیون یک راپورتی تالیف نوشته اند تطبیح و توزیع هم شده است از روی آن بخواهند.

فهم الملک - در کمیسیون مذاکرات همه نشد سابق که در کمیسیون تفسیر مذاکره میشد یک نفر اینجا تقاضا کرد و حالا همانطور بنده تقاضا می کنم که نوشته شود (۶) نفر از مجلس شورای ملی (۳) نفر از مجلس سنا (۳) نفر از دیوان معاصبات (مجدداً ماده قرائت شد)

نایب رئیس - حالارای می گیریم باماده (۴۹) که موافق راپورت کمیسیون خوانده شد کسانی که موافقت ورقه سفید بینه اند.

نایب رئیس - با اکثریت تصویب شد. تصویب کنندگان: [ورقه سفید] کاشف، شببانی، ذکاء الملک، دهخدا، مرتضی قلیخان، بختیاری، دکتر امیر خان، شیخ الرئیس، امام جمعه. آذینه محمدخان، آقا شیخعلی، میرزا ابراهیم قلی مؤتمن الملک، معاضد السلطنه، حاج محمد کریمخان، انتظام الحکماء، مصدق الممالک، سردار احمد ارباب کبیر، آقا سعید محمد راجی، حاج آقا آقا عبدالعسین، حاج دکتر رضا خان، آقامیرزا محمد صادق کردستانی، مستشارالدوله معاضد الملک، مشیرالدوله، میرزا رضای مستوفی، حاج شیخعلی، دکتر حیدر میرزا، زکریا الملک، میرزا مرتضی قلیخان، مدرس، فهم الملک، مبین السلطنه، حاج میرزا رضا خان (آبی)، تربیت، بهجت، ابوالقاسم میرزا، علیزاده، آقا میرزا احمد فروشی، آقا سعید جلیل، آقا میرزا داودخان، آقا سعید حسین اردبیلی، زنجانی، نجم آبادی، هاشم میرزا، ضیاء الممالک، میرزا رضاخان نائینی، پناس، شیخ غلام حسین نجاش، وحید الملک، منتظر السلطان، کزازی، سلیمان میرزا، مساوات، دهخدا، رفانی.

نایب رئیس - حالا رأی می گیریم بکلیه این قانون و آن بقیام و قوید است ولی استدعا می کنم که آقایان ننشینند که عده نوشته می شود کسانی که تصویب می کنند کلیه این قانون معاصبات عمومی را بترتیبی که مواد آن گذشت قیام نمایند با اکثریت موافقت ورقه سفید

آقای شیخ محمد خیابانی - مدتی است که در این مجلس رأی با اوراق گرفته می شود و این در واقع یک خلاف بزرگی است و سوء اثرش را هم دیده ایم مع ذلک هیچ ملاحظه ندارند در نظامنامه می گوید هر نماینده دارای دو ورقه است یکی سفید یکی آبی اگر این را ملاحظه بکنند که در وقت انتخاب برای مطلبی در کمیسیون پنجای دیگر یک نفر دو ورقه را در بهایوی آن منشی بگذارند که در انتخاب اشتباه نشود در صورتیکه بکنند اشتباهاً برای یک کمیسیون در رأی و نایل هیچ اهمیت نیست ولی در اینجا یک مسئله است که بکنند رأی کم و زیاد کنند قانونی از برای مملکت بسته میشود زیرا یک چیزی را در بین همین ایام برای تصویب یک چیزی با اوراق رای میدادند آقای امام جمعه بپهلوی بنده نشسته بود دیدم که در یک ورقه سفید لفظ آبی نوشته بودند و بعد در روزنامه هم دیدم که ورقه سفید در آمده بود بنده او را تصدیق میکنم و عرض میکنم که ورقه آبی را سفید و سفید را آبی بنویسند پس این برای این است که ورقه آبی را با اسمی بپوشانند که این آبی است و این سفید بنده مقصودم این بود که با کمال تأکید عرض کنم که هیئت رئیسه باید قبول نکند آن ورقه که از اداره مباشرت داده اند او را استعمال کنند.

نایب رئیس - بلای این عارضت است که باید در آنچه تشریح کردیم در آنجا که در ماده (۶۲) و (۶۱) دیوان معاصبات - لایحه وزارت جنگ در گرفتن سوار از ایالات - قانون مالیات ترابک قانون ثبت استاد.

نایب رئیس - بلای این عارضت است که باید در آنچه تشریح کردیم در آنجا که در ماده (۶۲) و (۶۱) دیوان معاصبات - لایحه وزارت جنگ در گرفتن سوار از ایالات - قانون مالیات ترابک قانون ثبت استاد.

اعتناع [۹]

هشتر و دی - در جلسه گذشته اگر چه خارج از دستور است ولی بعضی از صحبت ها شد راجع بمسالک و در ضمن او بعضی مذاکرات شد چنانچه در روزنامه هم درج شده است حالا بنده میخواهم عرض کنم در نطق شاهزاده سلیمان میرزا میگویی که بعضی خواهند گفت که ما بیطرف هستیم من این لغت را نمی فهم یعنی نه این پر و کرام را قبول دارم نه آنرا پس لابد خودش یک سلبه ای دارد مثالش را هم میفرمایند که مسلک ما در انتخابات با مستقیم است یا غیر مستقیم لابد یکی را قبول میکنند پس بیطرف ممکن نیست بنده تقدیس میکنم فرمایش شاهزاده را که توضیح داده اگر این معنی را نکرده بود که معنی بیطرف این میشد یک چیز نامعلوم در واقع این یک وجود مهملی است و هیچ منجبه شخصی قابل وکالت نیست یا خودش هم قبول نمیکند و وکالت را واکر قبول میکند این خودش یک ضمانتی بود بملت خیلی خوب گفتند این را خیلی طرف ملاحظه است که بیطرف نه این را قبول دارند نه آن این یک وجود مهملی است بیطرف نمیشود ولی چون بنده نسبت باین مساله گمانی که گفته شد در این مجلس بیطرف هستم او را باید بگیریم که مرا ادا شده است بی طرف باشم در صورتی که خودم یک عقیده و مسلکی دارم و آن شاید پر و کرام این فرقه باشد یا آن فرقه شاید یکی را خصوصاً مسلک بنده است با ادله و براین آن در موقع خودش باید دلیل و برهان آن را عرض کنم و آن هائی که آن پر و کرام را نوشته اند بعضی بر این بگویم برای مسلک او که خود نویسنده نجسین بکنند و احتمال دارد که خیلی چیز مستقیم خودم دارم آنهم ممکن میشود که بعضی از مواد ادراک می دانم خوب است و بعضی از مواد اینرا هم گرفته ام و یک مسلکی را برای خودم درست کرده ام یا اینکه یک مسلکی بر خلاف تمام آنها داشته باشم بنده ظاهر آ بیطرف ولی باطناً از آن اشخاصی که مستقیماً یک مسلک سیاسی میکنند دارند باعتماد خودم دارم حالا همراه پیدا نکردم اظهار نمی کنم و کسی نمی گویم و در خزینه خود نگاه داشته ام وقتی که آنها صحبت کردند در آن موادی که من قبول کرده ام باید آورده ام در آن موقع پاردمی کنم یا آنکه قبول می کنم و می گویم صحیح است از برای مملکت این غلط است که بکلی من هیچ نباشم و بی طرف باشم اینرا وجود مهمل میگویید او مثل دیوار است مثل این سندلیها است مهمل است ولی بنده ظاهراً بیطرف شده ام مثل دیوار از قضا از وجود بنده از اول تا حال در کمیسیونها شایه عرض کرده باشم بعضی چیزها در جرگه تبدیل در مجلس وجود من ظاهر آ نمایش دارد که نه این طرف مستم و نه آن طرف و نه خود یک چیزی دارم هیچ ظاهراًش نمایش دارد بنده شایه در این خصوص دفاع بکنم یعنی این جور شده ام و عمداً این جور شده ام لکن باید از خودم دفاع بکنم و اینکه من این جور کرده ام بعقیده خودم از آن کارهای صحیح مملکت است و هر کسی هم بی طرف هست مثل بنده می توانم عرض کنم که کار صحیح کرده و اگر چه این صحت را آن روزم من خارج از موضوع می دانستم که شده است ولی چون شده است لابد هم عرض

کنم این جور شخص خودش را بی طرف نشان دادن یک وقت اختلافات دو طرف را اختلاف مسلکی می دانند همیشه فهمیده است که بعضی چیزها بیکی مسلکی نیست صلاح خودش را همه دانسته است که راضی در یک مسلکی بشود در صورتی که مسلکش با یک طرف مساوی است بعضی مسلک با یک طرف است یا این طرف یا آن طرف لکن ذهنش کج رفته است و همه فهمیده است که آنچه آقامی گویند مسلک خودش است بلکه خوب هم گفته است زیرا عقیده خودش است و بیباکیزه ترجیحی اعتقاد نمی کنند می گوید عقیده من یا کتر است از همه چیز از این دو مسلک با سه مسلک یکی را اخذ کرده است یا کتر از همه چیز می دانند لکن مغالطه های این دو فرقه را مخالفت مسلکی ندانسته و داخل آن اشخاص صاحب مسلک نشده است اگر با بنده من بی طرفم شاهزاده سلیمان میرزا تا بحث بکنند بنده عرض میکنم از تمام اشخاص این مملکت بهترین اشخاص این آدم است که وقتیکه دانست اختلاف آن اختلاف مسلکی نیست و وقت داخل شد بیطرف ترین تمام مردم است و نباید رفت و باز امروز بنده مجلس را تقدیر میکنم و این را در انقیاس قدس و الا حضرت آقای نایب السلطنه می دانم و تقدیر می کنم زیرا از امروز بنده می بینم که این مجلس از غرض خالی است یعنی غرض شخصی نیست بنده نمی بینم اینطور است که اگر غرض غرض مسلکی بوده است غرض مسلکی خواهد شد و آن مسلکی هم که هم مسلک بودم تا آنوقت می کنم اگر کسی دیگر دنبال این را نکرده که هیچ بنده تمام وادله و انرا را تکیه از طرفین دارم که خودشان اقرار کرده اند در یک جانی و شاید در همین جا که اختلاف اختلاف مسلکی نیست اینرا می آیم با فلسفه ابراز می کنم که اگر کسی اظهار نکرد و این مطلب را ختم کردند که من هم تقدیر می کنم از اینکه امروز اختلافات مسلکی است و من هم داخل مسلک سیاسی خواهم شد و طرفداری هم میکنم ولی اگر کسی حرف دارد با حرف بنده حالا اجازه بخواهم و بگیریم (اظهاری نشد و حرکت کردند نمایندگان)

نایب رئیس - آقایان تمام فرمایشات عرض کنند چون مجلس کار بسیار دارد و کارها متراکم شده است جلسه آینه فردا دو ساعت پشور با اطلاع می دهم که جلسه علنی است . مجلس سه ورع از شب گذشته ختم گردید .

جلسه ۲۱۴ صورت مشروح روز چهارشنبه ۲۲ شهر صفر ۱۳۲۹ مجلس سه ورع قبل از غروب آفتاب در نعت ریاست آقای ممتاز الدوله تشکیل شد صورت جلسه روز سه شنبه را آقای معاضد الملک قرائت نمود . (غائبین جلسه قبل) آقای حسنعلی خان - حاج وکیل العالی - سید هدایت اعظم - آقا سعید محمد پافر ادیب بالا اجازه . حاجی سید نصرالله - ادیب التجار - بالا اجازه . آقا میرزا مرتضی قلیخان - دهخدا - دکتر

حیدر میرزا - سردار احمد - در موقع مقرر حاضر نشده اند لسان الحکماء - لواء الدوله مریض بودند . رئیس - آقای حاجی عزالممالک در صورت مجلس فرمایشات است . حاجی عزالممالک - آقا سعید محمد پافر ادیب را بنده اطلاع دارم که مریضند و از این جهت غیبت کرده اند دیگر اینکه امتناع کنند گان هم باید اسامیشان در صورت مجلس نوشته شود . رئیس - در آن مسئله اولی که فرمودید آقای ادیب باید بنویسند و اجازه بخواهند . ارباب کبیر - آقای آقا سعید محمد پافر ادیب اجازه نامه نوشته بودند و فرستاده اند و در آنجا هم فرار بود که اطلاع بدهند که با اجازه بنویسند نمیدانم چه شده است که نوشته اند اجازه شان رسیده است . رئیس - دیگر ملاحظه در صورت مجلس نیست (چون اظهاری نشد در صورت مجلس را مضاف نمود) معاضد الملک - در خصوص امتناع کنندگان چون در نظامنامه داخلی فقط تصویب کنندگان رد کنند گان را نوشته است از این جهت امتناع کنندگان را در این جا درج نکردیم راپورت کمیسیون و این راجع بقانون معاصبات قرائت شد . ماده ۶۲ و ماده ۱۴۰ که از مجلس یک کمیسیون رجوع شده بود تحت مذاکره در آورده و بترتیب ذیل اصلاح و با مجلس پیشنهاد مینماید . ماده ۶۲ هرگاه مدتی که از طرف دیوان معاصبات تعیین شده منقضی شود و صاحب جمع مزبور صورت حساب را تسلیم ننماید دیوان معاصبات میتواند بجزم این تأخیر او را محکوم یک جزای نقدی نماید که از نصف مواجب و مدد معاش سالیانه و با حق الجماله متجاوز نباشد و نیز میتواند نسبت باهمیت موقع انفصال موقتی و یا عزل دائمی او را از وزارتخانه متوجه اش بخواهد این پیشنهادات با شرایط نظارت و ریاستی که ادارات دولتی نسبت بمأمورین خود دارند منقالت نخواهد داشت اگر چنانچه صاحب جمع بازم از ارائه حساب امتناع نماید بحکم دیوان معاصبات حساب صاحب جمع با اتمام مدعی العموم مرتب و دیوان معاصبات تسلیم میشود که پس از رسیدگی در باز آن حکم صادر کند هر نوع تخارجی که از این باب حاصل شود بماده صاحب جمع است .

فهم الملک - اول این ماده را بطوریکه عرض می کنم اصلاح فرمائید. دیوان معاصبات میتواند بجزم این تأخیر امر نماید - مبلغی که از نصف مواجب و مدد معاش سالیانه و با حق الجماله متجاوز نباشد و آن جمله دارا محکوم یک جزای نقدی نماید و حذف شود .

حاجی سید ابراهیم - اینجا مذاکره در این ماده شد باعتبار همان لفظ جزای نقدی برگشت به کمیسیون و آقای آقا سعید حسن اینجا بیان فرمودند که جزای نقدی چون در شرع نداریم از اینجا بجا باید برود بحکم کمیسیون و اصلاح بشود و بنده بر خلاف ایشان عرض کردم جزای نقدی در شرع خیلی داریم اگر مرادشان این است که برای صاحب جمع جزای نقدی تعیین نشده برای خیلی چیزها با لخصوص جزای

حاجی سید ابراهیم - اینجا مذاکره در این ماده شد باعتبار همان لفظ جزای نقدی برگشت به کمیسیون و آقای آقا سعید حسن اینجا بیان فرمودند که جزای نقدی چون در شرع نداریم از اینجا بجا باید برود بحکم کمیسیون و اصلاح بشود و بنده بر خلاف ایشان عرض کردم جزای نقدی در شرع خیلی داریم اگر مرادشان این است که برای صاحب جمع جزای نقدی تعیین نشده برای خیلی چیزها با لخصوص جزای

حاجی سید ابراهیم - اینجا مذاکره در این ماده شد باعتبار همان لفظ جزای نقدی برگشت به کمیسیون و آقای آقا سعید حسن اینجا بیان فرمودند که جزای نقدی چون در شرع نداریم از اینجا بجا باید برود بحکم کمیسیون و اصلاح بشود و بنده بر خلاف ایشان عرض کردم جزای نقدی در شرع خیلی داریم اگر مرادشان این است که برای صاحب جمع جزای نقدی تعیین نشده برای خیلی چیزها با لخصوص جزای

نقدی وضع نشده است بنده عرض می کنم که در خیلی از جاها معین شده است کسی که روزه را بخورد باید کفاره بده - این خودش یک جزای نقدی است .

رئیس - مذاکرات امروزه فراوانا کرات روز گذشته است حالا شما میخواهد که آن مذاکرات را تجدید کنید .

حاجی سید ابراهیم - بنده میگویم اگر کمیسیون هم حذف کرده است باید باشد .

رئیس - این را می توانید پیشنهاد بکنید حالا در این ماده اگر فرمایشی دارید بفرمائید .

حاج سید ابراهیم - بنده عرض میکنم باید لفظ جزای نقدی اینجا باشد والا می توانیم بگوییم که قانون دیوان محاسبات که تصویب شد تمام عناوین آنرا قبول کرده اند ما بواسطه اینکه ندانسته ایم آنرا رد کرده ایم و جزای نقدی در شرع بوده است و ما باید آنرا بقدر بکنیم جزای نقدی می خواهد و آقای مغیر ملت نشده اند اگر بخواهیم بگوییم جزای نقدی نباشد باید بگوییم که آنچه سابقین در جزای نقدی نوشته اند فقط بوده و باب سیاسیات شرعی را هم در کفارات و غیره منکر بشویم .

حاج شیخ الرئیس - بنده مراعفم با آقای آقا سید حسن مدرس و حامد و نظریات حاج سید ابراهیم را تصدیق میکنم باینکه پلی البته در احکام شرعیات در مواضع و موضوع متعدده چنانچه خاطر کسی که متخصی است در احکام شرعی است متضرر ندولی این راعرض میکنم توجه بفرمائید که گویا آنچه معین قیاس میشود و اینکه مالک عنوانی را که در تحت یک عنوان کلی است و در واقع دیگر ایضا مشابهت در مالکیت با این مواد ندارد تشبیه بکنیم مثل پاره تضمیناتی بعنوان شرعی باصلاح فقها بعنوان منالم یعجب بعضی از فقها میدانند حالا در بعضی از ادوات صادر کیفیت جریان امور دیوانی سابق هم بوده است در حالا هم معمول است باید بعضی از دول اجرامی کنند بکنند ولی بنده هیچ نمی توانم اسم جزای نقدی را در قوانین موضوعه در مجلس مدنی بشنوم و تجویز و تصویب کنم .

آقا شیخ ابراهیم - بنده در عبارت آخر ماده عرض می کنم که پس از رسیدگی در باره آن حکم صادر کنند چون در حقیقت این عبارت از حکم غیبی خواهد بود آلا حق اعتراض خواهد داشت یا خیر اینجای آنرا ذکر شده است که حق اعتراض خواهد داشت چون از خودش حاضر نیست مدعی العموم حاضر است از طرف او نباید حق اعتراض در این حکم را داشته باشد .

فهییم الملک - حق اعتراض همانند وری که در سایر احکام معین شده برای او هم خواهد بود ولی یک مدعی معین شده است برای اظهار اعتراض که هر گاه در آن مدت اعتراض خودش را نکرد دیگر حق او ساقط خواهد شد .

آقا شیخ رضا - بنده واقفم با آقای حاجی سید ابراهیم آن روز هم خدمت آقای آقا سید حسن مدرس و آقای امام جمعه عرض کردم و تصدیق کردند که آنطور صحیح است و حالا هم عرض میکنم ولی

یک اشکالی در اظهارات آقای حاجی سید ابراهیم بود که گویا ملاحظه نفرمودند آن این است که در شریعت ما بلکه در تمام ادیان و شرایع جرائم نهایت بشکل دیگر و نوع دیگر بوده است بعنوان امتیاز از کفارات و غیره و کفارات همین طور است که چه در دین ما چه در ادیان دیگر کفارات همان جرائم است ولی در جائی که از طرف آن شرع بنده جرمه در یک موردی قرار گذاشته شده است تا همین نمی توانند در این خودشان یک جرمه بگذارند این توجه لازم بود و آقای حاجی سید ابراهیم فرمودند ولی این اشکالی که اینجا شد اگر این صحیح است باید جواب داده شد و آن این است که در آن مواردی که قرار گذاشته است صحیح نیست مگر در صورت جهاله است که اگر جهل می کند که فلاسک فلا ن کار را برای دولت بکند اگر کرد فلاسک را با او میدهد اگر نکرد نمی دهد برای اینکه این حق و مزد کار است و در غیر جهاله که یک حق ندارد نه از باب این است که یک کاری بعنوان جهاله برای او کرده اند از باب این است که یک بار دیگر در مقام مصعب دیگر داری که آن حق را دولت با او میدهد اگر حق است (یک دهمه یک چیز باصلی است مثل این حقوقی که میرند و او هیچ چیز نیست) اگر این حق باشد یعنی در مقابله یک می باشد نه باید آن عمل را این شخص بهمه زرمه بکند و با وجود متعین شدن بان عمل نمی تواند همیشه از برای خودش تهیه بکند نه از باب این که حاکم او را بکند در آن صورت لازم است که دولت یک مواجبهی برای او برود که له معاش او بشود و این محضاً یک چیزی است مشروع و بکنده است در مواردی که باید داده شود او را جهور میشود که بعنوان جرمه بدهد پس در آن صورت هم ممکن نیست که جرمه بکنیم پس این یک چیزی نیست که منعصر بشود بصورتی که از کسبه او ما بگیریم جرمه را خیر چیزی که دولت حقا باید باو بدهد اگر نه هم باو آن جرمه خواهد بود و باید بگیرد و لکن آن چیزی که بنظر مصعب و مجوز آن مطلب است آن چیزی است که خدمت آن در بزرگوار عرض کردم که چون این وجه حریم و سایر چیزهایی که مشروع یا غیر مشروع دولت از رعیت و افراد دولت خود بگیرد لا بصورتش با این است که اینها را در مصارفی که مصالح مسلمین است صرف بکنند پس دولت در همان وقتی که با آن صاحب جمع میخواهد این فرار را بکند باو میگوید که تو این را بدهد بگیر بعنوان اینکه نه اگر این کار را صورت ندادیم اینقدر بددت بدهم که در آن مصارف مسلمین صرف بشود چونکه آن مصارف مصالح مسلمین است و آن صاحب جمع اگر بدهد بگیرد صحیح است و یک تعمدی است صحیح و یک مجوز است شرعی دیگر هیچ اشکالی باقی نمی ماند فقط یک که گفتن دولت دولت اسلامی است و بلکه گفتن هم هیچ اشکالی ندارد و مجوز صحیحی است .

حاجی آقا - بنده هیچ نفعی که چطور شد که این مذاکرات بعمل آمد و حال آنکه این ماده که آمده یکی مفاد آن چیزی است که سابق بود

فهییم الملک - خاطر آقایان را متذکر

حاج سید ابراهیم - بنده عرض میکنم باید لفظ جزای نقدی اینجا باشد والا می توانیم بگوییم که قانون دیوان محاسبات که تصویب شد تمام عناوین آنرا قبول کرده ایم و جزای نقدی در شرع بوده است و ما باید آنرا بقدر بکنیم جزای نقدی می خواهد و آقای مغیر ملت نشده اند اگر بخواهیم بگوییم جزای نقدی نباشد باید بگوییم که آنچه سابقین در جزای نقدی نوشته اند فقط بوده و باب سیاسیات شرعی را هم در کفارات و غیره منکر بشویم .

می شود اینکه این ماده برررور در آن ملاحظه شد و بر گشت بکمیسیون علتش این بود که نوشته بود اگر صاحب جمع مدد معاش نداشته باشد موجب از دولت نداشته باشد پس چگونه می توان او را جرمه کرد لکن آن بجهلهای بود و آنجهله اساساً حذف شد و مذاکره راجع بان قسمتی می شود که آنها از مقداری که برای آنها معین می شود و حق الجمله می گویند از آنها بردارند و علاوه کردیم بر آن مدد معاش و - الجمله و آن جمله ای که مدد معاش نداشته باشد یکی حذف شد حالا این مذاکرات و مباحثات که می شود راجع بجمله است که اینجا نیست و آنچه که هست مذاکره راجع بان نیست .

حاج سید ابراهیم - بواسطه همین عبارت برگشت بکمیسیون برای اینکه گفتند جزای نقدی برای مواردی که صاحب جمع مدد معاش و حقوقی ندارد و نظر راجع بود که در این مسئله اشکال شده که آیا همچنین مواردی داریم برای خدمت رسانند اگر داشته باشیم در صورتیکه بجای خدمت کننده جرائز می دهد مقصود بنده این نیست مقصود بنده این بود که ترتیباتی که در قانون مطبوعات قرار داده شده است در رابرت کمیسیون هم در اول ساده یک مجوز شرعی برای آن قرار داده بود که عبارتش را الان بخوانم معلوم میشود که التزام در اول برای ترتیبی که بعد خواهد آمد و جزای نقدی برای اقرار دادن هیچ منافاتی ندارد چون خواستم عرض کنم این ترتیب جرمه هیچ منافاتی با شرع ندارد توهم کرده اند و در خارج بعضیها خیال کرده بودند که این مخالفت با شرع دارد بنده مخالف بودم و بنده هم این است که موافق با شرع است دلیل بر این یکی باب کفارات است یکی هم مثالهای جزایی است در شرع که جزای نقدی معین کرده اند بعضی موارد بکمال ظرافت بعضی موارد نیمه نقل بعضی موارد ربع منقال ظاهراً معین کرده اند اگر بگوییم که این ترتیب را قبول نکنیم بر سر گردن بکمیسیون و توهم برود که بجای مخالفت با شرع بوده است این را خواستم بکنم که قانون مطبوعات به همین ترتیب یعنی همان مجوز شرعی و التزام در اول اگر نوشته است که ممکن است که آنها محکوم به مجازات شوند و بنظر تمام علماء هم رسیده است حتی آقای امام جمعه هم آنوقت تشریف داشته اند که نوشته شده است و حتی آقایان آیات الله نجف هم ملاحظه فرموده اند و تصدیق کرده اند که مخالفتی با شرع ندارد حالا کار نداریم بعضی صاحبان روزنامهجات را که مجازات نمیدهند پس نباید گفت بان ترتیب جزای نقدی گرفتن خلاف شرع است .

آقا محمد - اگر بنا شود این محل بحث واقع شود عرض میکنم تمثیل بکفارات با مع الفارق است مسئله کیفیت کفارات آنها را شارع فرار داده است دخلی بها ندارد وقتی که ملاحظه میکنیم می بینیم قیاس مع الفارق است برای اینکه کفاره را که میگویند بجعل شارع است و انبیا کفاره معصیت است و اینکه جزای نقدی فرار داده اند در رابرت کمیسیون اگر بگویند از طرف شارع است که چنین چیزی نیست نمیدانم چه چیزی قرار داده اند و حقیقتاً از طرف شارع نیست و اگر ما خودمان میخواهیم قراری بدهیم قراری گرفته شد و در این را می دانیم و معذرت عرض

می گویند بکنند آن عیب ندارد این شرط که نمیگیرند یا اینکه مستحق نیست یک کاری میکنند که آن پولی که باید ببرد نبردوان هیچ مستحق نیست الا اینکه بخوایم این جزای نقدی دستی چیز بدهیم بخواهیم از برای او مجوز شرعی نمیتوانیم بدهیم بکنیم مگر اینکه در ضمن عقد خارج لازم عیب ندارد اما این ربطی به ثبوت جزای نقدی ندارد ولیکن وقتی که در اینجا نوشته شده است که پس از قرار اجرت رساند در کار حکومت بجزای نقدی بشود که از آن حق العدل یا حق الجماله اش بخواهند چیزی کسر بکنند آن ضرری ندارد بجهت اینکه شرعاً مستحق این اجرت است و حق الجماله است و شرط میکنند که از او کسر شود و اگر چه شرعاً مستحق ندارد چنانچه ظاهر است که غالباً عمل نمیکند و مستحق چیزی نیستند بنده یک شرطی میکنم که هیچ در مقابل هیچ این را بنده نمی فهمم و ضمانت مالم بعب در شرع ما نیست .

رئیس - مذاکرات در این ماده کافی است ولی عده برای اینکه بتوانیم رأی بگیریم کافی نیست اگر لازم میدانید مذاکره بشود بفرمائید .

وکیل التجار - بنده فقط میخواستم عرض بکنم که این مجتبی است که داخل شدن در آن بیجمل است اما بیک چیزی بود که بزرگی بود میخواستم برداریم برداشتیم و همان طوری که گفته شد وقتی که ما میخواهیم یک کاری را بیک کسی واگذار بکنیم شرط میکنیم که این مطلب را اگر بان شرایط انجام ندهند آن حقوق را باو ندهیم و کسر بکنیم این هیچ جایش عیب ندارد میتواند آن حقوق را از او پس بگیریم و باو حقوق ندهیم این غیر از این است که از او پس بگیریم حالا هیچ این مذاکرات راجع باین ماده نیست مبحث دیگری است مسئله است که خیلی اهمیت ندارد این ربطی باین ماده ندارد .

رئیس - بنده آقا نظرم این است که این یک مجتبی است که باید در آن مذاکره شود اما در این مجلس خیر بواسطه اینکه در این مجلس میخواهیم در ایتمادهای که پیشنهاد شده است در این ماده آنگاه شود از دائره این ماده خارج نشویم ولی آن مسئله که می فرمائید در باب شرط یک مسئله است مهم باید در خیلی گفتگو بشود و یک قرار اساسی باید در آن داده شود و این بار عایت توان این شرع آن یک مسئله است ملاحظه و این مسئله و این موضوع چنانچه خدمت حضرات عالی عرض کردم از این ماده خارج است و در موقعی که آقای حاج سید ابراهیم نطق می کردند عرض کردم مذاکره در این ماده کافی است پس حالا در این ماده مذاکره کافی است لکن چون نمی توانیم رأی بگیریم میگذاریم تا عده کافی شود پس حالا ماده صد و چهل خوانده میشود ماده ۱۴۰ - مقرری اعضاء دیوان محاسبات و دفتر دار کل ومدعی العموم بقرار ذیل است رئیس کل یکماهه - ۸۰۰ فران - رؤسای محاکم ومدعی العموم نفری یک ماهه - ۱۳۰۰ فران - مستشاران کل یک ماهه ۱۰۰۰ فران - همزین یک ماهه ۸۰۰ فران

افتخار الواعظین - بنده آن روز هم عرض کردم و امروز هم عرض میکنم و بر عقیده خودم تا بهم اگر چه در مبلغ دو دست تومان رأی گرفته شد و در این را می دانیم و معذرت عرض

می کنم که خوب است وقتی که مجلس شورای ملی از برای هر کس حقوق منظور می دارد نمائندگان ملاحظه وظایف و تکالیف او را هم بفرمائید و در مقابل آن وظایف و آن تکالیف که از برای او معین می شد حقوق معین بفرمائید اگر چنانچه واقفا آنچه در دیوان محاسبات نوشته شده است و مانع پ کرده ایم اجرای این وظایف را ازین اعضاء کلاماً می خواهم منتظریم که تمام عایدات و تمام مصارف مملکت با ترتیب قانونی وارد حساب رسیده گی آنها بکنند باز بنده عرض میکنم که از برای کسی که از عهده اداء این وظایف بر آید که اسمش رئیس دیوان محاسبات خواهد بود و باید ۲۶ کورر مالیات ایران را رسیدگی کند بنده برای او در طهران با معاش امروزه مبلغ صد و هشتاد تومان حقوق را کم می دانم و عرض میکنم از برای اشخاصی که در وزارتخانه ها مواجبهی قرار م دهند بنده با اشخاص کار ندارد بمقام مدیریت یا مقام دیگری از مقام اعضاء وزارت خانه ها کار دارم و عرض میکنم از برای کسانی که وظایف و تکالیف آنها خیلی از رئیس دیوان محاسبات کمتر است ما دو دست و دو دست و پنجاه و سیصد تومان حقوق می دهیم و سراج دارم بعضی از معاونین وزارت خانه ها را که ماهی سیصد تومان حقوق دارند و در مقابل این وظایف از برای رئیس دیوان محاسبات بنده یکصد و هشتاد تومان را کم می دانم .

حاج سید ابراهیم - بنده مخالف اولاً هیچ معاونی در وزارت خانه ها سیصد تومان حقوق ندارد و دو دست و پنجاه تومان هم ندارد اگر می فرمائید در بودجه نوشته است بودجه که آمد دو دست تومان هم مشکل است تصویب کنند نمی کنند برای اینکه بر آورد بودجه را می دانند و اما در باب این ماده بعنوان قانونی باشد که بگوئیم رئیس دیوان محاسبات مطابق بارتیس اول محکمه است عرض می کنم که این را خواست رأی بگیریم که یقین شود پولش هم بقدر است بنده عرض میکنم که پس از اینکه بودجه مجلس باید و ترتیب بودجه وزارتخانه ها را دیدیم یک شکل است با آن مختلف خواهد شد و اگر اینطور باشد ما مجبور خواهیم شد باینکه بودجه وزارتخانه ها را خیلی مختلف وضع بکنیم یکجا رئیس وزارتخانه ها صد تومان یکجا هشتاد تومان وضع بکنیم پس اگر بدان شکل باشد و تعیین مقام کرده باشد نباید تعیین پول کرده باشد اما چون تعیین پول کرده است باید نظرات وزارت مالیه که اطلاع از خرج و دخل دارد باید حاضر باشد و باید مسبوق باشیم که بدانیم این حقوق از چه حدی است علاوه بر این در باره مدعی العموم که نوشته است ۱۳۰۰ قران ببقیده بنده باعتبار بودجه مملکتی زیاد است در فتره اول هم عرض می کنم یکصد و هشتاد تومان و ملاحظه کنید که با این ترتیب هیچ بودجه مرتب نخواهد شد .

رئیس - در ماده اول صحبت کنید .

حاج شیخ الرئیس - اگر چه در جلسه سابقه عقیده خود را عرض کردم از هم ناگزیرم

حاج شیخ الرئیس - اگر چه در جلسه سابقه عقیده خود را عرض کردم از هم ناگزیرم

